

проблем - недостигът на свежа вода. В момента в 80 бедни държави с 40% от населението на света има недостиг на вода, което може да навреди на селското стопанство. Известни анализатори предричат, че през идващите години проблемът с търсенето на възможности за достъп до свежа вода ще бъде в основата на социални конфликти и войни.

Глобалните процеси от второто направление са свързани с целенасочено събиране на информация и анализ на икономическата ситуация във всяка точка на света. Тази информация в много случаи е конфиденциална и е заплатена от мощни мултинационални компании, проучващи възможностите за инвестиции. Очевидно позитивните възможности за инвестиции са свързани със страни, където е налице отзивчиво спрямо бизнеса законодателство, евтина работна ръка и където разходите за производство са по-ниски.

Наред с това страните, навлизащи в глобалната икономика, разработват и прилагат целенасочена политика за компютъризация, изграждане на мрежи и връзки във всяка сфера на обществото и света. Правителствата на тези страни осъзнават необходимостта за обвързване на икономическия просперитет със скоростното разширяване на обхвата от връзки. По този начин по-лесен става достъпът до полезна информация, която предопределя възможностите за създаване, изобретяване, продаване и доставка на стоки и услуги, а също и за непрекъснато обогатяване на духовната сфера - образование, култура, изкуство, забавления и т.н.

Като цяло случващото се в света добре може да се илюстрира със следващия цитат от статия на бившия председател на Ситибанк - Уолтър Ристън, публикувана в списание "Форин Афеърс" през 1997 г.: "Преследването на богатство сега е в основата си преследване на информация и нейното прилагане към средствата за производство. Правилата, навиците, уменията и талантите, необходими да се открие, улови, произведе, запази и експлоатира информация в наши дни, са най-важните активи на човечеството. Конкуренцията за най-добра информация замени конкуренцията за най-добра ферма или въгледобивно предприятие... През следващите няколко десетилетия привличането и управлението на интелектуален капитал ще определя кои институции и нации ще оцелеят и ще просперират" (Фрийдман, 2001, с. 267/8). Очевидно, погледнато в по-широк аспект, това обхваща процесите, свързани с непрекъснато повишаване на образователното равнище и знания. Др. Кър (2000, с. 238 - 239) твърди, че "През 4 - 5 години човек ще трябва да придобива нови познания, независимо от знанията, които има, защото в противен случай рискува да се превърне в неконкурентоспособен".